

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112236093
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4112236093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcov: 1/ V. O., nar. XX. XX. XXXX, K. XX, X., 2/ A.. R. O.ová, nar. XX. XX. XXXX, K. XX, X., obaja zastúpení JUDr. Kamilom Bereseckým, advokátom, Farská 33, X., proti žalovaným: 1/ G. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, X., 2/ U. F.ová, nar. XX. XX. XXXX, K. XX, X., obaja zastúpení JUDr. Petrom Timkom, advokátom, Štefánikova trieda 6, X., o náhradu škody o zaplatenie sumy 2638,64 eura istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v prvom a v druhom rade proti rozsudku Okresného súdu X. (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 17. apríla 2019 č.k. 19C/300/2012-283 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobcovia v prvom a v druhom rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v prvom a v druhom rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v prvom a v druhom rade (ďalej aj ako „žalovaní“), zaplatiť žalobcom v prvom a v druhom rade (ďalej aj ako „žalobcovia“) spoločne a nerozdielne sumu 3 862,33 eura s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 862,33 eura od 13. 06. 2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcom v prvom a v druhom rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v prvom a v druhom rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 80,98%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Štát má právo na náhradu trov konania voči žalobcom v prvom a v druhom rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 9,51% trov konania a v voči žalovaným v prvom a v druhom rade v rozsahu 90,49% trov konania.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území J. P. a sú evidované na liste vlastníctva č. XXXX. Žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi susediacich pozemkov, ktoré sú spolu s rodinným domom so súpisné číslo XXX evidované na liste vlastníctva číslo XXXX. Z výpisov z listov vlastníctva ako aj z výpovedí strán sporu vyplýva, že žalobcovia stavbu svojho rodinného domu so súp. č. XXX začali užívať skôr, ako žalovaní. Medzi pozemkami bol postavený v roku 2010 múrik, ktorý sa dňa 12. 06. 2012 zrútil. Bezprostrednou príčinou spadnutia múrika podľa znaleckého posudku č. 12/2014, bol bočný tlak v dôsledku prisýpania múru zeminou žalovanými, kedy sa škára medzi oplotením a prisýpanou zeminou naplnila vsiaknutou vodou, ktorá nemala kde, vzhľadom na nepriepustnosť zeminu a absenciu drenáže, uniknúť. Žalobcom z dôvodu pádu múrika vznikla škoda na motorovom vozidle, bicykli, kríkoch, ako aj v súvislosti s odstraňovaním padnutého múra, ktorú si uplatnili voči žalovaným. Žalovaní škodu zaplatiť odmietli tvrdiac, že nie sú zodpovední za vzniknutú škodu.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 106 ods. 1, ods. 2, § 415, § 420 ods. 1, § 441, § 442 ods. 1, ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie“).

1.3. V odôvodnení napadnutého rozsudku dôvodil najmä prevenčnou povinnosťou predchádzaniu škôd podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru o protiprávnosti konania zo strany žalovaných, ktorí nedodrжали prevenčnú povinnosť tým, že múrik zasypali zemou, v dôsledku čoho spadol a spôsobil škodu na strane žalobcov. V roku 2012 bol múrik zasypaný zemou až do výšky 1,80 metra, žalovaní vedeli, že múrik je bez izolácie, ako aj to, že je postavený z betónových tvárnic o šírke 15cm, ktoré sami dodali zhotoviteľovi diela. Žalovaní napriek upozorneniu žalobcov neodstránili padnutý múr. Znaleckým posudkom číslo 12/2014 bolo konštatované, že bezprostrednou príčinou spadnutia múrika bol bočný tlak zo strany žalovaných prisypanou zeminou, kedy sa škára medzi oploštením a prisypanou zeminou naplnila vsiaknutou vodou, ktorá nemala na absenciu drenáže kde uniknúť. K stavbe deliaceho múrika došlo po vzájomnej dohode strán sporu. Na základe toho súd prvej inštancie dospel k záveru, že práve žalovaní porušili prevenčnú povinnosť, nakoľko vedeli aký terén majú popri dome oni a taktiež žalobcovia, ktorí v tom čase už mali terénne úpravy okolo domu vykonané. Múrik mal iba deliacu funkciu, nie opornú. Pri zrútení múrika žalobcovia utrpeli škodu na motorovom vozidle, bicykli, a 30 ks tují, ktoré boli padnutím múrika zničené. Nemožno od žalobcov spravodlivo požadovať, aby pre nezodpovedné a protiprávne konanie žalovaných, ako vlastníkov susednej nehnuteľnosti, nemohli svoj dvor využívať na parkovanie motorového vozidla, čo by inak znamenalo nezákonné obmedzovanie ich vlastníckeho oprávnenia. Žalobcovia by boli tak z dlhodobého hľadiska vylúčení bez zákonného dôvodu z užívania svojho vlastníctva. Žalobcovia teda neporušili právnu povinnosť, preto nemožno uznať ich spoluzavinenie na spôsobenej škode. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že potom, čo zaviezli žalovaní múrik zeminou, upozorňovali ich žalobcovia na to, aby urobili potrebné opatrenia. O upozornení mal okrem žalovaných vedomosť aj ich syn E., ktorý tu uviedol priamo vo svojej výpovedi. Žalovaní teda nespĺnili prevenčnú povinnosť, ich konanie je potrebné kvalifikovať ako úkon protiprávny. Povinnosť porušili tým, že neurobili vhodné opatrenia na zamedzenie zosuvu zeminu napriek tomu, že zo strany žalobcov boli na to upozorňovaní.

1.4. Súd prvej inštancie mal preukázanú existenciu výšky škody, za ktorú zodpovedajú žalovaní v prvom a v druhom rade. Výška škody spočívala v škode spôsobenej na motorovom vozidle, bicykli, tujach a odvoze sutiny z padnutého múra.

1.4.1. Na motorovom vozidle vznikla škoda vo výške 1 390 eur, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku. Súd prvej inštancie priznal žalobcom v prvom a v druhom rade náhradu trov konania v sume 1 200 eur, keď zvyšnú časť (do sumy 1390 eur) považoval za premlčanú, nakoľko žalobcovia si túto vyššiu sumu uplatnili až návrhom na zmenu žaloby zo dňa 01. 10. 2018, t.j. až po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietky žalovaných k vyčísleniu škody na vozidle, nakoľko tvrdenia žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali.

1.4.2. Výška škody na bicykli bola vyčíslená znalcom v podanom znaleckom posudku číslo 60/2015 na sumu 49 eur. Keďže bolo jednoznačne preukázané, že ku škode na bicykli pádom múrika došlo, súd prvej inštancie túto výšku škody žalobcom v prvom a v druhom rade priznal.

1.4.3. Súd prvej inštancie konšatoval aj existenciu škody vzniknutej na tujach, ktoré boli vysadené v roku 2010 a pádom múrika boli zničené. Žalobcovia mali zasadených 30 ks tují. Z fotografií, ktoré súdu predložili strany sporu vyplýva, že nebolo poškodených 7 ks tují, na týchto nevznikla žalobcom žiadna škoda. Súd prvej inštancie titulom škody na drevinách žalobcom priznal sumu 613,33 eura a to za 23 ks zničených tují po 26,66 eura za jeden kus.

1.4.4. Žalobcovia si uplatnili i nárok na náhradu škody vo výške 2 000 eur za vyčistenie, odvoz a likvidáciu stavebného odpadu a zeminy. Predmetná výška škody bola preukázaná faktúrou spoločnosti FESTAV s.r.o., a ktorá bola žalobcami v prvom a v druhom rade uhradená.

1.5. Existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovaných v prvom a v druhom rade mal súd prvej inštancie za preukázanú. Ak by žalovaní dodržali všeobecnú prevenčnú povinnosť (nezaviezli by múrik zeminou do výšky 1,5metra nad terén parcely žalobcov), alebo by urobili také opatrenia, ktoré by nespôsobili pád múrika odkopanie zeme po tom, čo boli na to upozornení, pričom aj sami mali vedomosť o tom, že tvárnice sa naklonili smerom k žalobcom), nebolo by kškodnej udalosti došlo. Žalovaní v konaní nepreukázali, že sa v danom prípade zbavili zodpovednosti tým, že škodu nezavinili.

1.6. Súd prvej inštancie priznal žalobcom v prvom a v druhom rade nárok na náhradu škody v rozsahu 3 862,33 eura (1200 eur za motorové vozidlo, 49 eur za bicykel, 613,22 eura za poškodené tuje a 2000

eur za odvoz stavebnej sutiny) a úrok z omeškania vo výške 9% ročne z priznanej sumy, ktorá výška je v súlade s § 3 nariadenia.

1.7. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovia majú voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,98 %. Keďže súd žalobe žalobcov vyhovel v sume 3 862,33 eura (zo žalovaných 4 268,15 eura), žalobcovia boli úspešní v rozsahu 90,49 % a žalovaní v rozsahu 9,51 %. Žalobcovia nemali úspech v sume 383,97 eura, ako aj zapríčinili zastavenie konania v sume 21,85 eura, spolu v sume 405,82 eura, ktorá predstavuje 9,51% zo žalovanej sumy. Úspešnejší boli tak žalobcovia a vznikol im nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 80,98% (90,49% - 9,51%).

1.7.1. Vzhľadom k tomu, že v konaní boli vyhotovené znalecké posudky, súd rozhodol aj o náhrade trov štátu proti stranám sporu. V konaní štátu vznikli trovy konania spojené s vykonávaním dôkazov, a to dvoch znaleckých posudkov, preto súd rozhodol, že štát má právo na náhradu trov konania voči stranám sporu pomernou časťou, a to v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok vypustil úpravu trov štátu, pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou (čo je aj prípad prejednávanej veci). Povinnosťou súdu preto bolo vysporiadať sa s touto situáciou. Súd prvej inštancie, aplikujúc základné princípy čl. 4 ods. 2 CSP, dospel k záveru, že štátu patrí náhrada trov, ktoré mu reálne vznikli (reálne ich vynaložil), v súlade s vtedy platnou procesnou normou (§ 148 OSP), ktoré mu garantovala nárok na ich náhradu. Garanciu tohto nároku už nový procesný predpis nedáva a štát nemá priestor na uplatnenie si skôr vzniknutých trov. Súd preto dospel k záveru, že je potrebné aplikovať základný princíp uvedený v čl. 4 ods. 2 CSP a priznať štátu nárok na náhradu vzniknutých trov. Priznanie tohto nároku štátu si súd prvej inštancie volí ako normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP tak, že jej výsledkom bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (priznávajúcich v doterajšej súdnej praxi štátu nárok na náhradu vynaložených trov konania). Vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v CSP súd aplikoval § 259 CSP, nakoľko štátu vznikli trovy konania v súvislosti s dokazovaním. Pretože žalobcovia mali v konaní neúspech vo výške 9,51% a žalovaní vo výške 90,49%, rozhodol, tak, že štát má právo na náhradu trov konania voči stranám tak, ako je uvedené vo výroku IV. rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli odvolaním žalovaní v prvom a v druhom rade, a to v I. výroku o uložení povinnosti zaplatiť sumu 3 862,33 eura a v časti náhrady trov konania III. a V. výrok rozsudku. Dôvodili tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), nesprávne skutkové zistenia súdu (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/CSP).

2.1. Namietajú nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie v časti právneho základu nároku, o ktorom tvrdia, že nie je daný. Súd mal žalobu zamietnuť ako celok z dôvodu, že vykonané dokazovanie neprineslo dôkaznú istotu v otázke protiprávneho skutku žalovaných. Zrútenie múrika nastalo v dôsledku vyššej moci a ako následok nasiaknutia zeminy dažďovou vodou a nie ako následok porušenia právnej povinnosti žalovaných. Žalobcovia mali smerovať žalobný nárok proti zhotoviteľovi múrika, ktorý vykonal (od oboch strán sporu spoločne) objednanú zákazku neodborne, bez príslušných statických výpočtov.

2.2. Ak by aj pripustili teoreticky správnosť záverov súdu prvej inštancie v otázke právneho základu nároku, ako nesprávne namietajú závery súdu v otázke výšky škody. V časti nákladov na odvoz a likvidáciu sutiny žalobcovia nepreukázali akú časť zo sumy 2 000 eur tvorí práca a akú časť odvoz a likvidácia sutiny. Príslušná faktúra nie je štruktúrovaná na žiadne položky a nedá sa z nej vyvodiť záver o primeranosti účtovnej sumy. Žalobcovia nepreukázali aké konkrétne náhradné diely kúpili a nepreukázali, či kúpené náhradné diely boli zapracované do poškodeného vozidla. Nesprávnosť záverov namietajú aj v otázke vyhodnotenia znaleckého posudku. Poškodené vozidlo nebolo opravené v autorizovanom servise, žalobcovia nekúpili ani jeden nový originálny náhradný diel a nikomu nezaplatili DPH za opravu vozidla. Súd priznal náhradu škody v rozpore so skutočným stavom veci. Taktiež namietajú výšku škody na tujach, nakoľko po tujach pri odvážaní sutiny jazdil ťažký stavebný stroj, ktorý ich úplne rozmlaždil, hoci predtým boli iba ohnuté. Žalobcovia nepreukázali s dôkaznou istotou, že príčinou uschnutia tují bol pád múrika.

2.3. Navrhujú rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že v napadnutej vyhovujúcej časti odvolací súd žalobu žalobcov zamietne a žalovaným v prvom a v druhom rade prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v prvom a v druhom rade.

3. K odvolaniu žalovaných v prvom a v druhom rade sa vyjadrili žalobcovia v prvom a v druhom rade uvádzajúc, že žalovaní v prvom a v druhom rade iba všeobecne odôvodňujú svoje odvolanie. Nepoukazujú na konkrétne výpovede a ani na konkrétne dôkazy, ktoré by podporovali ich tvrdenia obsiahnuté v odvolaní. Námietskami, ktorými žalovaní v odvolaní argumentujú, sa podrobne vysporiadal súd prvej inštancie. Konajúci súd sa podrobne zaoberal protiprávnosťou konania žalovaných v prvom a v druhom rade, vo veci bol k príčinám spadnutia múrika vypracovaný znalecký posudok. Samotní žalovaní v prvom a v druhom rade formulujú svoj názor, v ktorom teoreticky pripúšťajú správnosť záverov súdu v otázke právneho základu žalobného nároku.

3.1. K námietke žalovaných, týkajúcej sa nákladov za odvoz a likvidáciu sutín z múrika uviedli, že súdu predložili faktúru, v ktorej je uvedený druh činnosti, likvidácia, rozobratie a odvoz stavebnej sute zo spadnutého betónového múrika, taktiež predložili fotografie, z ktorých je evidentný rozsah, v akom bolo potrebné odstrániť následky múrika.

3.2. K námietke výšky škody na motorovom vozidle uvádzajú, že znalec zistil škodu takú, aká v skutočnosti vznikla a akým spôsobom riešili opravu vozidla žalobcovia, nemá vplyv na zistenie výšky škody.

3.3. K námietke výšky škody na tujach iba poznamenali, že súdu predložili fotografie, z ktorých vyplýva, akým spôsobom boli tuje zasypané a argumentácia žalovaných, že tuje poškodil ťažký stavebný stroj, nie je ničím preukázaná. Múrik s váhou cca 30 ton spolu so zeminou boli zvalené na tujach viac ako dva mesiace, tuje boli zlisované, drevnatá časť bola stlačená, poškodená, miazga vytečená.

3.4. Navrhujú rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, potvrdiť a priznať žalobcom náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaných v prvom a v druhom rade podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v prvom a v druhom rade nie je dôvodné a opodstatnené, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.1. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

6. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobcov v prvom a v druhom rade, ktorou sa domáha od žalovaných v prvom a v druhom rade zaplata sumy 4 268,50 eura z titulu náhrady škody, spôsobenej zanedbaním prevenčnej povinnosti žalovaných v prvom a v druhom rade, v dôsledku ktorého porušenia povinnosti spadol deliaci betónový múr medzi pozemkami strán sporu a spôsobil škodu na zaparkovanom motorovom vozidle vo výške 1390 eur, na bicykli v sume 100 eur, na poškodených tujach v sume 800 eur a za likvidáciu stavebného odpadu v sume 2 000 eur. Na pojednávaní dňa 01. 10. 2018 požiadali o zmenu návrhu, súd pripustil zmenu žalobného návrhu na náhradu škody na sumu 4 268,15 eura.

6.1. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania priznal žalobcom v prvom a v druhom rade náhradu škody voči žalovaným v prvom a v druhom rade spoločne a nerozdielne v celkovej výške 3 862,33 eura, ako súčet súm 1 200 eur za škodu spôsobenú na motorovom vozidle, sumy 49 eur za škodu spôsobenú na bicykli, sumy 613,22 eura za škodu spôsobenú na tujach a sumy 2 000 eur za odvoz stavebnej sute z padnutého múrika.

6.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnili žalovaní v prvom a v druhom rade vo vyhovujúcej časti a v časti trov konania. Žiadali zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu žalobcov vo vyhovujúcej časti zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

7. Odvolací súd v prejednávanej veci podrobil prieskumnej činnosti tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie pred súdom prvej inštancie, odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že toto odvolanie nie je dôvodné.

7.1. V danej veci súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia sa vyporiadal so všetkými, žalobcom a žalovaným namietanými dôvodmi, uvedenými v podanom odvolaní. Odvolací súd pri skúmaní postupu súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel zrušiť napadnuté rozhodnutie. Žalobcom namietaná vada konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), ktorú žalovaní bližšie nekonkretizovali, nebola odvolacím súdom zistená. Taktiež nezistil, že by súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), nezistil ani nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a ani žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohol konštatovať, že zistený skutkový stav súdom prvej inštancie neobstojí (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP).

7.2. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa v odôvodnení obmedziť iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa s dôvodmi, uvedenými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie podľa § ustanovenia § 220 CSP, uviedol všetky podstatné skutočnosti a úvahy, ktoré ho viedli k danému rozhodnutiu. Odvolací súd, stotožniac sa s týmito dôvodmi, podľa § 387 ods. 2 CSP na tieto dôvody ďalej iba poukazuje.

8. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd iba dodáva, že povinnosť nahraďiť škodu je osobitným právnym dôvodom záväzkového právneho vzťahu, v tomto prípade možno hovoriť o vzniku záväzkového vzťahu zo zákona. Dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu. Obsahom tohto záväzkového vzťahu je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému (škodca), ju nahraďiť, a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená (poškodený), uplatniť právo na náhradu škody. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úkon - prejav vôle fyzickej osoby, pričom tento úkon je protiprávny. Na to, aby sa úkon mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Z uvedeného vyplýva, že predpokladom pre úspešné uplatnenie náhrady škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, preukázanie vzniku škody, výšky škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím škodcu a následkom, škodou. Vzniknutá škoda musí byť spôsobená bez akýchkoľvek pochybností práve porušením právnej povinnosti. Príчинná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu musí byť nielen tvrdená, ale aj jednoznačne a bezpečne preukázaná. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno na preukázaní tak protiprávneho konania škodcu, existencie škody, jej výšky, ako aj príčinnej súvislosti medzi konaním škodcu a vznikom škody, je na poškodenom.

9.1. Súd prvej inštancie správne postupoval a posudzoval danú vec v zmysle vyššie uvedených podmienok náhrady škody. Žalobcovia v prvom a v druhom rade, ako poškodení, na ktorých bolo dôkazné bremeno ich tvrdení o tom, že žalovaní im spôsobil škodu a to škodu minimálne v súdom prvej inštancie priznanej výške 3 862,33 eura vo výške eura, aj podľa názoru odvolacieho súdu, v plnom rozsahu preukázali. V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, žalobcovia svoj nárok riadnym spôsobom odôvodnili, preukázali tak svedeckými výpoveďami, znaleckým posudkom, listinnými dôkazmi a fotografiami, ktoré sa v spise nachádzajú a ktoré jednoznačne nárok žalobcov preukazujú. V tomto smere nie je dôvodná námietka žalovaných o neunesení dôkazného bremena žalobcov pri preukázaní výšky škody. Výška škody na motorovom vozidle, bicykli, ako aj na tujach bola preukázaná znaleckým posudkom, či odborným vyjadrením, preto niet pochybností o tejto výške škody. Tým bol splnená prvá podmienka náhrady škody, a to existencia škody.

9.2. Druhým základným predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je protiprávne konanie škodcov, v danom prípade žalovaných. Súd prvej inštancie konštatoval porušenie prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, s ktorým konštatovaním sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na toto odôvodnenie iba poukazuje. Iba dodáva, že prevenčná povinnosť, ktorú zákony ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka ukladá každému znamená, že každý je povinný zachovávať taký stupeň

opatrnosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť, alebo čo najviac obmedziť riziko vzniku škody. Princíp náhrady škody a princíp prevencie patria tak medzi hlavné zásady občianskeho práva. Žalovaní mali jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti vedomosť o tom, že predmetný múr iba múr deliaci, nie oporný a preto mali predpokladať, že v prípade zasypania tohto múru zeminou z ich strany, múr to nevydrží a zrúti sa. Závery o porušení prevenčnej povinnosti vyslovil aj znalecký posudok, ktorý konštatoval, že stavebná konštrukcia múru bola postavená ako oplotenie, tým, že sa prisypalo zeminou, začalo mať funkciu oporného múra. Po dažďoch sa škára medzi oplotením a prisypanou zeminou naplnil a vsiaknutou vodou, ktorá pre nepriepustnosť zeminu a absencie drenáže, nemala kde uniknúť, čo vyvolalo zvýšený bočný tlak a viedlo to k náhlemu zrúteniu múru. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní napriek tomu, že vedeli, že ide iba o deliaci múr, tento zasykali zeminou, ktorý to nevydržal a zrútil sa, v dôsledku čoho spôsobil škodu žalobcom v prvom a v druhom rade.

9.4. Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou (protiprávnym konaním škodcu) a vzniknutou škodou. Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného. Žalobcovia v prvom a v druhom rade nespochybniteľne preukázali, že škoda mu vznikla v dôsledku nedodržania prevenčnej povinnosti zo strany žalovaných v prvom a v druhom rade, čo v konečnom dôsledku vyplynulo aj zo znaleckého dokazovania

9.5. Z uvedených dôvodov je preto záver súdu prvej inštancie o splnení základných podmienok zodpovednosti za škodu a v dôsledku toho priznania nároku na náhradu škody žalobcom, správny. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožnil a preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní.

10.1. Žalovaní v podanom odvolaní namietajú, že k zrúteniu múrika došlo v dôsledku vyššej moci, nie porušením povinnosti žalovaných, čo žalobcovia nepreukázali. K tejto námietke odvolací súd iba poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie, na závery znaleckého dokazovania, ktoré toto tvrdenie jednoznačne vyvracajú. Z uvedeného dôvodu námietku žalovaných v tomto smere vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

10.2. Odvolatelia ďalej namietajú výšku škody. Aj v tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsiahle, podrobné a presné zdôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti náhrady výšky škody. Je nesporné, že výška škody bola preukázaná znaleckými posudkami, svedeckými výpoveďami a ďalšími listinnými dôkazmi, ako sú fotografie a faktúra za odvoz odpadu z padnutého múra. Odvolací súd preto námietky žalovaných v prvom a v druhom rade vyhodnotil ako účelové a neopodstatnené.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP, úspešným žalobcom v prvom a druhom rade vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v prvom a druhom rade v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).